แบบการเสนอเค้าโครงผลงาน
(ระดับชำนาญการ)

.....

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลบุคคล/ตำแหน่ง

ชื่อผู้ขอประเมิน นายธำมรงค์ บุญราช

● **ตำแหน่งปัจจุบัน** นักวิชาการละครและดนตรีปฏิบัติการ

หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งปัจจุบัน ปฏิบัติงานศึกษา ค้นคว้าและเก็บข้อมูลทางด้านนาฏดุริยางคศิลป์เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับพัฒนางานด้านวิชาการด้านละครและดนตรี รวมถึงการเรียบเรียงข้อมูลเพื่อจัดทำเป็นรายงานผลการเก็บข้อมูล บทความทางวิชาการและงานวิจัยทางด้านการละครและดนตรี นอกจากนี้ ยังร่วมศึกษาและทดลองจัดทำคำบรรยายประกอบการแสดง จัดทำคำบรรยายประกอบการบรรเลงและขับร้อง จัดสร้างบทขับร้อง - บทการแสดงและบรรจุเพลงประกอบการแสดง

● **ตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง** นักวิชาการละครและดนตรีชำนาญการ

หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง ปฏิบัติงานในฐานะหัวหน้างาน ในการกำกับแนะนำตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้ร่วมปฏิบัติงาน โดยใช้ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์และความชำนาญงานขั้นสูงทางด้านดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์และนาฏศิลป์ โดยปฏิบัติงานที่ต้องตัดสินใจหรือแก้ไขปัญหาที่ยากและปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย อาทิ การวางแผนการทำงาน การประสานงานและการบริการ นอกจากนี้ยังปฏิบัติการศึกษา ค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูลทางวิชาการละครและดนตรีเพื่อจัดทำตำรา งานวิจัย บทความวิชาการ ร่วมจัดสร้างบทโขนละคร บทขับร้อง บทเพลง คำบรรยายประกอบการแสดง คำบรรยายประกอบการบรรเลงและขับร้อง เพื่อเผยแพร่ข้อมูลอันเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจและเป็นการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (เรียงลำดับตามความดีเด่น หรือความสำคัญ)

ผลงาน ลำดับที่ ๑

๑. เรื่อง รายงานผลการเก็บข้อมูลการบรรเลงดนตรีไทยในงานพระราชพิธีบรมราชาภิเษก พุทธศักราช ๒๕๖๒

๒. ระยะเวลาการดำเนินการ เมษายน – พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

๓. ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

๑) ความรู้ด้านการบรรจุเพลงในงานพระราชพิธี

๒) ความรู้ด้านการบรรเลงดนตรีในพระราชพิธีบรมราชาภิเษกและพิธีที่เกี่ยวเนื่อง

๓) ความรู้เกี่ยวกับพระราชพิธีบรมราชาภิเษกและพิธีที่เกี่ยวเนื่อง

๔) ความรู้และทักษะในการเก็บข้อมูลภาคสนาม

๕) ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ด้านดุริยางคศิลป์และอักษรศาสตร์เพื่อจัดทำข้อมูลทางวิชาการเรื่องการบรรเลงดนตรีในพระราชพิธีบรมราชาภิเษก

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินการ และเป้าหมายของงาน

รายงานผลการเก็บข้อมูลการบรรเลงดนตรีไทยในงานพระราชพิธีบรมราชาภิเษก พุทธศักราช ๒๕๖๒ เป็นการศึกษาค้นคว้าข้อมูลและลงพื้นที่เก็บข้อมูลภาคสนามเรื่องการประโคมดุริยางคดนตรีในพระราชพิธีบรมราชาภิเษกและพิธีที่เกี่ยวเนื่องในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปรเมนทร รามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ มหิศรภูมิพลราชวรางกูร กิติสิริสมบูรณอดุลยเดช สยามินทราธิเบศรราชวโรดม บรมนาถบพิตร พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

สำหรับการประโคมดุริยางคดนตรีในพระราชพิธีบรมราชาภิเษกครั้งนี้ ประกอบไปด้วย สังฆ์แตรจากงานเครื่องสูง กองพระราชพิธี สำนักพระราชวังและวงปี่พาทย์พิธี จากกลุ่มดุริยางค์ไทย สำนักการสังคีต กรมศิลปากร ดำเนินเก็บบันทึกข้อมูลการบรรเลงดนตรีในพระราชพิธีโดยข้าราชการจากกลุ่มวิจัยและพัฒนาการสังคีต สำนักการสังคีต กรมศิลปากร ซึ่งการเขียนรายงานผลการเก็บข้อมูลการบรรเลงดนตรีไทยในงานพระราชพิธีบรมราชาภิเษก พุทธศักราช ๒๕๖๒ นี้ เป็นการรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนของพระราชพิธีที่มีวงปี่พาทย์พิธีจากสำนักการสังคีต กรมศิลปากร เข้าไปประโคม โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

๑) ศึกษา ค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับจารีตและประเพณีในพระราชพิธีบรมราชาภิเษก

๒) ศึกษา ค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลการบรรเลงดนตรีในพระราชพิธีบรมราชาภิเษกและพิธีที่เกี่ยวเนื่อง

๓) ลงพื้นที่เก็บข้อมูลการบรรเลงดนตรีในพระราชพิธีบรมราชาภิเษกและพิธีที่เกี่ยวเนื่องภาคสนาม

๔) จัดทำรายงานผลการเก็บข้อมูลการบรรเลงดนตรีไทยในงานพระราชพิธีบรมราชาภิเษก พุทธศักราช ๒๕๖๒

๕) สรุป วิเคราะห์และรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้าข้อมูลขั้นทุติยภูมิและการลงพื้นที่เก็บข้อมูลภาคสนามมาจัดทำเป็นเอกสารทางวิชาการ

รายงานผลการเก็บข้อมูลการบรรเลงดนตรีไทยในงานพระราชพิธีบรมราชาภิเษก พุทธศักราช ๒๕๖๒ ฉบับนี้ มีเป้าหมายสำคัญที่จะรวบรวมเนื้อหาและภาพประกอบการบรรเลงดนตรีไทยในงานพระราชพิธี โดยนำเสนอประวัติความเป็นมาของงานพระราชพิธีและการรวบรวมข้อมูลการประโคมดุริยางคดนตรีเพื่อจัดทำเป็นจดหมายเหตุดนตรีในพระราชพิธีบรมราชาภิเษกที่แสดงให้เห็นถึงจารีตประเพณี ขั้นตอนของพระราชพิธีที่ต้องมีการประโคมดุริยางคดนตรีเข้าไปเกี่ยวข้อง โดยจัดทำเป็นเอกสารทางวิชาการที่สามารถนำไปใช้ศึกษาและอ้างอิงได้และใช้เป็นฐานข้อมูลของกลุ่มวิจัยและพัฒนาการสังคีตในการเผยแพร่งานวิชาการด้านดุริยางคศิลป์ไทยต่อไป

๕. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

นำรายงานผลการเก็บข้อมูลการบรรเลงดนตรีไทยในงานพระราชพิธีบรมราชาภิเษก พุทธศักราช ๒๕๖๒ และพิธีที่เกี่ยวเนื่องรวมถึงข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องมารวบรวมและจัดทำเป็นจดหมายเหตุดนตรีไทยในงานพระราชพิธีบรมราชาภิเษกแผ่นดินพระบาทสมเด็จพระปรเมนทร รามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ มหิศรภูมิพลราชวรางกูร กิติสิริสมบูรณอดุลยเดช สยามินทราธิเบศรราชวโรดม บรมนาถบพิตร พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งสามารถนำข้อมูลในจดหมายเหตุ ฯ ฉบับนี้ ไปใช้ในการอ้างอิงในข้อมูลทางวิชาการด้านดุริยางคศิลป์และเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อต่อยอดองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับการบรรเลงดนตรีไทยในงานพระราชพิธีบรมราชาภิเษกได้

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

นักวิชาการละครและดนตรี ดุริยางคศิลปิน บุคคลากรทางการศึกษา นักเรียน นิสิต นักศึกษาและผู้สนใจเกี่ยวกับการบรรเลงดนตรีในพระราชพิธี สามารถนำข้อมูลรายละเอียดของเนื้อหาและภาพประกอบไปใช้เป็นข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าและเป็นข้อมูลอ้างอิงทางวิชาการการบรรเลงดนตรีไทยในงานพระราชพิธีบรมราชาภิเษกต่อไป

๗. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

การศึกษา ค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลชั้นทุติยภูมิเกี่ยวกับประวัติและขั้นตอนของพระราชพิธีบรมราชาภิเษกและพิธีที่เกี่ยวข้องนั้น เป็นไปด้วยความยุ่งยากและซับซ้อน เนื่องจากเป็นพระราชพิธีเฉพาะที่ไม่ได้จัดขึ้นเป็นประจำ อีกทั้งยังเป็นพระราชพิธีที่จัดขึ้นในพระราชสำนัก จึงส่งผลให้หลักฐานและข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการศึกษาค้นคว้ารวบรวมและอ้างอิงนั้นเป็นไปด้วยความลำบาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลการบรรเลงดนตรีในพระราชพิธีบรมราชาภิเษก ยังไม่มีเอกสารทางวิชาการหรือผู้ใดอธิบายรายละเอียดหรือขั้นตอนการบรรเลงและเพลงที่ใช้บรรเลงในแต่ละขั้นตอนไว้อย่างละเอียดและครบถ้วน การเก็บข้อมูลและรวบรวมรายงานผลการเก็บข้อมูลการบรรเลงดนตรีไทยในงานพระราชพิธีบรมราชาภิเษก พุทธศักราช ๒๕๖๒ ฉบับนี้ จึงถือเป็นเอกสารฉบับแรกที่มีการบันทึกข้อมูลการบรรเลงดนตรีในพระราชพิธีบรมราชาภิเษกไว้อย่างครบถ้วนและสมบูรณ์

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

เนื่องจากพระราชพิธีบรมราชาภิเษก เป็นพระราชพิธีที่จัดขึ้นในเขตพระราชฐานชั้นกลางและเขตพระราชฐานชั้นใน ส่งผลให้การเก็บข้อมูลการบรรเลงดนตรีไทยในงานพระราชพิธีบรมราชาภิเษก พุทธศักราช ๒๕๖๒ ต้องมีความสำรวมและมีความระมัดระวังในเรื่องของการเก็บข้อมูลภาพถ่าย เนื่องจากบางพื้นที่เป็นพื้นที่ที่ไม่สามารถบันทึกภาพได้ ด้วยเหตุนี้ข้อมูลภาพประกอบพระราชพิธีบางขั้นตอนจึงไม่สามารถบันทึกได้

๙. ข้อเสนอแนะ

๑) ในการศึกษาค้นคว้าและลงพื้นที่ภาคสนามเพื่อจัดทำรายงานผลการเก็บข้อมูลการบรรเลงดนตรีไทยในงานพระราชพิธีบรมราชาภิเษก ผู้เก็บข้อมูลควรศึกษาข้อมูลเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนของงานพระราชพิธีบรมราชาภิเษกเพื่อให้สะดวกต่อการบันทึกข้อมูลการบรรเลงเพลงในแต่ละขั้นตอนของงานพระราชพิธี

๒) เก็บเอกสารการรายงานผลการเก็บข้อมูลการบรรเลงดนตรีไทยในงานพระราชพิธีบรมราชาภิเษกเพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลของกลุ่มวิจัยและพัฒนาการสังคีตในการพัฒนางานวิชาการด้านนาฏดุริยางคศิลป์ต่อไปในอนาคต

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน (ถ้ามี)

รายงานผลการเก็บข้อมูลการบรรเลงดนตรีไทยในงานพระราชพิธีบรมราชาภิเษก พุทธศักราช ๒๕๖๒ จัดทำเป็นหนังสือจดหมายเหตุดนตรีในพระราชพิธีบรมราชาภิเษก ไว้ในฐานข้อมูลห้องสมุดกลุ่มวิจัยและพัฒนาการสังคีต สำนักการสังคีต เพื่อให้นักวิชาการละครและดนตรี ดุริยางคศิลปิน นิสิตนักศึกษาและผู้ที่สนใจสามารถสืบค้นข้อมูลและนำไปใช้ในการอ้างอิงได้

๑๑. ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)

ลำดับ	ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	สัดส่วนผลงาน	บทบาทของผู้มีส่วนร่วมในผลงาน

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) .....

(นายชำนงค์ บุญชาช)

ผู้ขอประเมิน

ขอรับรองว่าสัดส่วนการดำเนินการข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ (ถ้ามี)

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) .....

(นางบุญตา เขียนทองกุล)

ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล

(ลงชื่อ) .....

(นายลลิต อิศรางกูร ณ อยุธยา)

ผู้อำนวยการสำนักการสังคีต

ผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไป

<u>หมายเหตุ</u> คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาอย่างน้อย ๒ ระดับ คือผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล และผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไปอีกหนึ่งระดับ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลคนเดียวกัน ก็ให้มีคำรับรอง ๑ ระดับได้

ผลงาน ลำดับที่ ๒

๑. เรื่อง บทความ "จากสำนักท่านองค์เล็กสู่สำนักการสังคีตกรมศิลปากร" (ดนตรีไทยในสำนักพระวิมาดาเธอ พระองค์เจ้าสายสวลีภิรมย์ กรมพระสุทธาสินีนาฏปิยมหาราชปดิวรัดดา)

๒. ระยะเวลาการดำเนินการ ตุลาคม – ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

๓. ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

๑) ความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของบุคคลสำคัญต่าง ๆ ในวงการดนตรีไทยในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

๒) ความรู้ด้านดุริยางคศิลป์ไทยและคีตศิลป์ไทย

๓) ความรู้เกี่ยวกับจารีตและประเพณีของพระราชสำนักฝ่ายใน

๔) ความรู้และทักษะการรวมรวมข้อมูลชั้นปฐมภูมิและชั้นทุติยภูมิ

๕) ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ด้านดุริยางคศิลป์ไทยและอักษรศาสตร์เพื่อจัดทำข้อมูลบทความทางวิชาการ

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินการ และเป้าหมายของงาน

บทความฉบับนี้เป็นการนำเสนอข้อมูลของการศึกษาค้นคว้าเรื่องการฝึกหัดบรรเลงและขับร้องดนตรีไทยในพระอุปถัมภ์ของพระวิมาดาเธอ พระองค์เจ้าสายสวลีภิรมย์ กรมพระสุทธาสินีนาฏ ปิยมหาราชปดิวรัดา และศึกษาค้นคว้าข้อมูลทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวกับสายสืบทอดทางขับร้องเพลงไทยในสำนักพระวิมาดาเธอ ฯ และได้สืบทอดมาจนถึงสำนักการสังคีต กรมศิลปากร ในปัจจุบัน โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

๑) ศึกษา ค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลเชิงเอกสาร การสัมภาษณ์ สื่อสารสนเทศ และประสบการณ์ส่วนตัวของผู้เขียน

๒) นำข้อมูลที่ได้มารวบรวมและวิเคราะห์เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลสายสืบทอดทางขับร้องเพลงไทยในสำนักพระวิมาดาเธอ ฯ ที่มีการสืบทอดมาจนถึงสำนักการสังคีต กรมศิลปากร

๓) เผยแพร่ในรูปแบบบทความทางวิชาการ

บทความ "จากสำนักท่านองค์เล็กสู่สำนักการสังคีตกรมศิลปากร" (ดนตรีไทยในสำนักพระวิมาดาเธอ พระองค์เจ้าสายสวลีภิรมย์ กรมพระสุทธาสินีนาฏปิยมหาราชปดิวรัดดา) มีเป้าหมายสำคัญที่จะรวบรวมเนื้อหาและภาพถ่ายที่เกี่ยวข้องในอดีตเพื่อนำเสนอประวัติความเป็นมาของสายสืบทอดทางขับร้องเพลงไทยในสำนักพระวิมาดาเธอ ฯ แล้วนำมาจัดทำเป็นบทความทางวิชาการที่แสดงให้เห็นถึงประวัติความเป็นมาของสายขับร้องในพระราชสำนักของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เพื่อให้ผู้ที่สนใจสามารถนำไปใช้ศึกษาและอ้างอิงอีกทั้งยังเป็นฐานข้อมูลของกลุ่มวิจัยและพัฒนาการสังคีตในการเผยแพร่ผลงานวิชาการด้านดุริยางคศิลป์ไทยต่อไป

๕. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

บทความฉบับนี้ นำเสนอข้อมูลสายการสืบทอดทางขับร้องในสำนักพระวิมาดาเธอ พระองค์เจ้าสายสวลีภิรมย์ กรมพระสุทธาสินีนาฏปิยมหาราชปดิวรัดดา ที่ได้รับการสืบทอดมาจนถึงกลุ่มดุริยางค์ไทย สำนักการสังคีต กรมศิลปากร ซึ่งยังไม่เคยมีการรวบรวมข้อมูลในลักษณะนี้มาก่อน ส่งผลให้บทความฉบับนี้เป็นที่สนใจกับกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับวงการคีตศิลป์ ดุริยางคศิลป์และประวัติศาสตร์ ซึ่งมีการตรวจสอบข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้องจากกรมศิลปากร ทำให้สามารถนำข้อมูลในบทความฉบับนี้ไปใช้สำหรับอ้างอิงทางวิชาการและใช้เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อต่อยอดความรู้ด้านประวัติดุริยางคศิลป์ไทยได้

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

นักวิชาการละครและดนตรี คีตศิลปิน ดุริยางคศิลปิน บุคคลากรทางการศึกษา นักเรียน นิสิต นักศึกษาและผู้สนใจเกี่ยวกับการประวัติศาสตร์ดุริยางคศิลป์ไทย สามารถนำข้อมูลรายละเอียดของเนื้อหาและภาพประกอบในบทความฉบับนี้ ไปใช้เป็นข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าเป็นข้อมูลอ้างอิงทางวิชาการการสืบทอดทางขับร้องในวงการคีตศิลป์ไทยได้

๗. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

๑) ภาพถ่ายวงดนตรีไทยในสำนักพระวิมาดาเธอ พระองค์เจ้าสายสวลีภิรมย์ กรมพระสุทธาสินีนาฏปิยมหาราชปดิวรัดดา ไม่ปรากฏข้อมูลและยังไม่สามารถสืบค้นได้ ส่งผลให้บทความฉบับนี้รวมได้แต่เพียงภาพถ่ายบุคคลและสถานที่ที่เกี่ยวข้องเท่านั้น

๒) การศึกษาค้นคว้าและเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น เกิดขึ้นในช่วงสถานการณ์สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-๑๙) ส่งผลให้การเก็บข้อมูลเชิงเอกสารและภาพประกอบนั้นเกิดความล่าช้าในการจัดทำต้นฉบับให้สมบูรณ์

๙. ข้อเสนอแนะ

๑) ในการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์และพระบรมวงศานุวงศ์ ควรมีผู้เชี่ยวชาญด้านประวัติศาสตร์และการใช้ภาษาที่มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเป็นที่ปรึกษาและช่วยในการตรวจสอบข้อมูล

๒) รวบรวม “จากสำนักท่านองค์เล็กสู่สำนักการสังคีตกรมศิลปากร” (ดนตรีไทยในสำนักพระวิมาดาเธอ พระองค์เจ้าสายสวลีภิรมย์ กรมพระสุทธาสินีนาฏปิยมหาราชปดิวรัดดา) เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลของกลุ่มวิจัยและพัฒนาการสังคีตในการศึกษาและพัฒนางานวิชาการด้านคีตศิลป์และดุริยางคศิลป์ต่อไปในอนาคต

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน (ถ้ามี)

บทความวิชาการเรื่อง “จากสำนักท่านองค์เล็กสู่สำนักการสังคีต กรมศิลปากร” (ดนตรีไทยในสำนักพระวิมาดาเธอ พระองค์เจ้าสายสวลีภิรมย์ กรมพระสุทธาสินีนาฏ ปิยมหาราชปดิวรัดดา) เผยแพร่ลงนิตยสารศิลปากร ปีที่ ๖๔ ฉบับที่ ๖ พ.ย.-ธ.ค. ๒๕๖๔ SILPAKORN JOURNAL Vol. ๖๔ No. ๖ November - December ๒๐๒๑ ISSN ๐๑๒๕ - ๐๕๓๑๖

๑๑. ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)

ลำดับ	ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	สัดส่วนผลงาน	บทบาทของผู้มีส่วนร่วมในผลงาน

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) .....

(นายชำนงค์ บุญชาช)

ผู้ขอประเมิน

ขอรับรองว่าสัดส่วนการดำเนินการข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ (ถ้ามี)

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) .....

(นางอัมไพวรรณ เดชะชาติ)

ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล

(ลงชื่อ) .....

(นายสิต อัศรางกูร ณ อยุธยา)

ผู้อำนวยการสำนักการสังคีต

ผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไป

หมายเหตุ คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาอย่างน้อย ๒ ระดับ คือผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล และผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไปอีกหนึ่งระดับ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลคนเดียวกัน ก็ให้มีคำรับรอง ๑ ระดับได้

ผลงาน ลำดับที่ ๓

๑. เรื่อง เรียบเรียงบท/ บรรจุเพลงบทละครใน เรื่องอิเหนา ตอนอิเหนาชมพระอาราม

๒. ระยะเวลาการดำเนินการ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ - มกราคม ๒๕๖๖

๓. ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

๑) ความรู้ด้านวรรณคดีและวรรณกรรม

๒) ความรู้เกี่ยวกับการตัดต่อบทและเรียบเรียงบทการแสดงละครใน

๓) ความรู้และทักษะทางด้านดุริยางคศิลป์ไทยและคีตศิลป์ไทย

๔) ความรู้เรื่องหลักการบรรจุเพลงประกอบการแสดงละครใน

๕) ความรู้และกระสบการณ์เกี่ยวกับการจัดฉากการแสดงละครใน

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินการ และเป้าหมายของงาน

บทละคร เรื่องอิเหนา พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย เป็นบทละครที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก เนื่องจากมีถ้อยคำสำนวนกลอนที่ไพเราะและเหมาะสมที่จะนำมาใช้เป็นบทละครรำ ด้วยเหตุนี้จึงได้รับการยกย่องจากวรรณคดีสโมสรว่าเป็นยอดของกลอนบทละครรำและยังถูกนำมาใช้เป็นวรรณกรรมสำหรับแสดงละครใน การแสดงละครซึ่งจัดแสดงเฉพาะในพระราชสำนักที่มีมาแต่โบราณสมัยและต้องใช้นาฏศิลปินหญิงเป็นผู้แสดงเท่านั้น สำหรับการแสดงละครใน เรื่องอิเหนา ตอนอิเหนาชมพระอาราม มีเนื้อเรื่องย่อการแสดง ดังนี้

อิเหนา ตั้งพลับพลาที่ประทับอยู่ ณ เชิงเขาวิลิศมาหรา เกิดความเสน่หาในความงามของนางบุษบาและมีความกังวลใจใคร่จะได้เห็นหน้านางบุษบา อิเหนาจึงตรัสชวนสังคามาระตาพร้อมด้วยพี่เลี้ยงและเสนากิดาหยันพากันไปเที่ยวชมความงามของพระอาราม ซึ่งมีความงามตั้งแต่ซุ้มประตูและกำแพงของพระอารามที่ประดับประดาไปด้วยแก้วประพาฬ สถาปัตยกรรมของพระเจดีย์และพระวิหารอันวิจิตรตระการตาไปด้วยลวดลายแกะสลักเป็นรูปสัตว์และลายกระหนกต่าง ๆ รวมถึงการตกแต่งสวนดอกไม้รอบ ๆ บริเวณระเบียงของพระอาราม หลังชมพระอารามแล้ว จึงพากันไปเที่ยวชมพรรณไม้และภูมิประเทศรอบเชิงเขาจนกระทั่งพบกับนางยุบลค่อมซึ่งกำลังร้องไห้คร่ำครวญอยู่ ด้วยหลงทางกับเหล่านางกำนัลขณะออกไปหาดอกปะหนันมาถวายนางบุษบา อิเหนาได้เข้าไปไต่ถามและได้ความว่า นางบุษบาต้องการดอกปะหนัน อิเหนาเห็นเป็นโอกาส จึงแกล้งขู่นางยุบลค่อมไปว่าบริเวณนี้มีแต่สัตว์ดุร้าย นางยุบลค่อมตกใจกลัว ขอร้องให้อิเหนาพาตนออกไปจากป่านี้และให้สัญญาว่าหากอิเหนาจะให้ทำสิ่งใดก็ยินดีจะปฏิบัติตามรับสั่งทุกประการ อิเหนาเห็นได้ทีจึงออกอุบายไปหาดอกปะหนันและใช้พระนขา (เล็บ) จารึกเป็นตัวอักษรกล่าวถึงความอัปลักษณ์ของจรกาลงไปในกลีบของดอกปะหนันและมอบให้นางยุบลค่อมนำไปถวายให้กับนางบุษบา

การเรียบเรียงบท/ บรรจุเพลง บทละครใน เรื่องอิเหนา ตอนอิเหนาชมพระอาราม ต้องใช้ทักษะ ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ที่มีความชำนาญงานขั้นสูง ทั้งในด้านดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ นาฏศิลป์

และวรรณศิลป์ เพื่อให้การจัดทำบทการแสดงที่ออกมานั้นมีความสมบูรณ์ เหมาะสม สวยงาม ครบตามองค์ประกอบการแสดงของละครใน โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

๑) ศึกษาและทบทวนวรรณคดี เรื่องอิเหนา ตอนอิเหนาชมพระอาราม พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย

๒) ศึกษาการวิธีการนำวรรณคดีในฉันทลักษณ์ร้อยแก้วมาจัดสร้างเป็นบทการแสดงละครใน

๓) ตัดต่อบทและเรียบเรียงบทตามหลักฉันทลักษณ์กลอนบทละครให้เหมาะสมกับบริบทที่จะนำมาจัดแสดง

๔) นำบทที่ประพันธ์เสร็จมาบรรจุเพลงที่ใช้ขับร้อง

๕) ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญด้านนาฏศิลป์ คีตศิลป์และดุริยางคศิลป์

๖) นำบทการแสดงไปจัดแสดงเผยแพร่สู่สาธารณชน

บทละครใน เรื่องอิเหนา ตอนอิเหนาชมพระอาราม มีเป้าหมายสำคัญในการที่จะอนุรักษ์ สืบสานและต่อยอดบทละครในในตอนที่ไม่ค่อยได้นำออกแสดงให้ได้นำมาจัดแสดงอีกครั้ง เพื่อให้ผู้ที่สนใจการแสดงในรูปแบบงานอนุรักษ์สามารถนำไปใช้ศึกษาและอ้างอิงได้ อีกทั้งยังเป็นฐานข้อมูลของกลุ่มวิจัยและพัฒนาการสังคีตในการเผยแพร่ผลงานวิชาการด้านวิชาการละครและดนตรีต่อไป

๕. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

เชิงปริมาณ

การนำบทละครใน เรื่องอิเหนา ตอนอิเหนาชมพระอาราม มาจัดแสดงในรายการดนตรีสำหรับประชาชน ปีที่ ๖๖ ครั้งที่ ๖ การแสดงวิพิธทัศนา ชุด “สรรสาระศิลปะทั่วไทย” โดยออกเผยแพร่เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ณ สังคีตศาลา บริเวณพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พระนคร นั้น ถือได้ว่าเป็นที่ให้ความสนใจจากประชาชน นิสิต และนักศึกษาเป็นอย่างมากและได้รับการซื้อบัตรเข้าชมการแสดงถึงจำนวน ๕๐๐ ใบ

เชิงคุณภาพ

บทละครใน เรื่องอิเหนา ตอนอิเหนาชมพระอาราม เป็นการแสดงที่ไม่ได้นำออกแสดงและเผยแพร่มาเป็นระยะเวลานาน ทำให้การแสดงชุดนี้ได้รับความสนใจจากบุคคลที่ศึกษาทางด้านดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ นาฏศิลป์และอักษรศาสตร์ ซึ่งบทการแสดงฉบับนี้ได้ถูกตรวจสอบและออกเผยแพร่ในนามของสำนักการสังคีต กรมศิลปากร และได้ผ่านการตรวจสอบข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องทำให้บทละครในในตอนนี้สามารถนำไปใช้ในการอ้างอิงทางวิชาการและเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อต่อยอดองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับการเรียบเรียงบท/บรรจุเพลงประกอบการแสดงละครในได้

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

คีตศิลปิน ดุริยางคศิลปิน นาฏศิลปิน นักเรียน นิสิต นักศึกษา และผู้สนใจเกี่ยวกับการเรียบเรียงบท/บรรจุเพลงประกอบการแสดงใน สามารถนำข้อมูลรายละเอียดของบทประพันธ์และเพลงที่ใช้ขับร้องและบรรเลงประกอบการแสดงไปเป็นข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าต่อได้ อีกทั้งยังเป็นการสืบสานอนุรักษ์การแสดงละครในการแสดงชั้นสูงของพระราชสำนักที่ใกล้จะสูญหาย ให้ได้ออกเผยแพร่สู่สาธารณชนในวงกว้างซึ่งส่งผลต่อการสร้างความสนใจในกลุ่มคีตศิลปิน ดุริยางคศิลปิน นาฏศิลปิน นักเรียน นิสิต นักศึกษาในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ทำให้การ

แสดงละครในและเพลงที่ใช้บรรจุสำหรับการแสดงละครในเป็นที่รู้จักมากขึ้นหลังจากมีการจัดทำบทการแสดงและนำออกแสดงเผยแพร่สู่สาธารณชน นอกจากนี้ยังสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าอ้างอิงทางวิชาการการเรื่องการเรียบเรียงบท/ บรรจุเพลงได้อีกด้วย

๗. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

๑) การตัดต่อและเรียบเรียงบทการแสดงละครในนั้น ต้องใช้ทักษะทางด้านภาษาในการปรับสัมผัสระหว่างบทให้มีความเหมาะสมและไม่ผิดความหมายไปจากบทพระราชนิพนธ์ต้นฉบับ รวมถึงการคำนึงถึงการใช้เสียงอักษรสูงและอักษรต่ำให้คีตศิลปินสามารถนำไปใช้ขับร้องเพลงได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงความหมายของคำในบทประพันธ์ที่เรียบเรียงออกมานั้น ให้นาฏศิลปินสามารถนำไปใช้รำตีบทได้

๒) การบรรจุเพลงประกอบการแสดงละครในนั้น ผู้บรรจุเพลงต้องมีความรู้และความเข้าใจในเรื่องของอารมณ์และความหมายของการบรรจุเพลงร้องและเพลงบรรเลงให้เหมาะสมกับประเภทของการแสดง เนื้อหาของเรื่อง ฐานะของตัวละคร โดยต้องพิจารณารอยต่อระหว่างทำนองเพลง จังหวะของเพลง บันไดเสียงของเพลงให้มีความสอดคล้องกลมกลืนและไพเราะมากที่สุดและถูกต้องตามหลักการบรรจุเพลงของดุริยางคศิลป์ไทย

๓) หลังจากเรียบเรียงบท/ บรรจุเพลงแล้วเสร็จ ต้องนำนำบทการแสดงไปทดลองกับการแสดงจริงและสถานที่จริง เพื่อพิจารณาถึงความเหมาะสมตามองค์ประกอบการแสดงต่าง ๆ ว่าบทประพันธ์และเพลงที่ใช้บรรจุในแต่ละฉากนั้น เมื่อนำไปใช้แสดงจริงมีความเหมาะสมหรือไม่ หากไม่เหมาะสมด้วยเหตุผลบางประการต้องรีบดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไขบทประพันธ์และเพลงที่บรรจุ เพื่อให้การแสดงที่ออกมานั้นเกิดความความสมบูรณ์แบบมากที่สุด

๙. ข้อเสนอแนะ

๑) การเรียบเรียงบท/ บรรจุเพลง นอกจากจะผ่านการปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านคีตศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และนาฏศิลป์แล้ว ยังควรมีผู้เชี่ยวชาญด้านวรรณกรรมและภาษาที่มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเป็นที่ปรึกษาและช่วยตรวจสอบข้อมูลของวรรณกรรมที่เรียบเรียงบทขึ้นใหม่ให้ถูกต้องตามเนื้อหาของบทประพันธ์เดิม

๒) นักวิชาการละครและดนตรี ควรหมั่นฝึกฝนทักษะและประสบการณ์ทั้งในด้านการเรียบเรียงบทและบรรจุเพลงการแสดงประเภทต่าง ๆ เพื่อเป็นการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ

๓) เก็บรวบรวมบทละครที่จัดสร้างขึ้นใหม่อย่างเป็นระเบียบทุกครั้ง เพื่อการศึกษาค้นคว้าทางด้านวิชาการละครและดนตรีต่อไปในอนาคต

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน (ถ้ามี)

บทการแสดงละครใน เรื่องอิเหนา ตอนอิเหนาชมพระอาราม จัดแสดงในรายการดนตรีสำหรับประชาชน ปีที่ ๖๖ ครั้งที่ ๖ การแสดงวิพิธทัศนา ชุด “สรรสาระศิลปะทั่วไทย” ออกเผยแพร่เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ณ สังคีตศาลา บริเวณพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พระนคร

๑๑. ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)

ลำดับ	ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	สัดส่วนผลงาน	บทบาทของผู้มีส่วนร่วมในผลงาน

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) .....

(นายจำนงค์ มุญราช)

ผู้ขอประเมิน

ขอรับรองว่าสัดส่วนการดำเนินการข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ (ถ้ามี)

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) .....

(นางอัมไพวรรณ เดชะชาติ)

ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล

(ลงชื่อ) .....

(นายลสิต อิศรางกูร ณ อยุธยา)

ผู้อำนวยการสำนักการสังคีต

ผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไป

<u>หมายเหตุ</u> คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาอย่างน้อย ๒ ระดับ คือผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล และผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไปอีกหนึ่งระดับ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลคนเดียวกัน ก็ให้มีคำรับรอง ๑ ระดับได้

แบบการเสนอข้อเสนอแนวคิดการปรับปรุงหรือพัฒนางาน
(ระดับชำนาญการ)

๑. เรื่อง โครงการเผยแพร่องค์ความรู้เรื่อง "รูปแบบและแนวคิดในการจัดการแสดงของสำนักการสังคีต กรมศิลปากร"

๒. หลักการและเหตุผล

สำนักการสังคีต กรมศิลปากร ในฐานะเป็นหน่วยหลักของชาติ อันมีหน้าที่หลักรับผิดชอบงานด้านการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบทอด พัฒนา สร้างสรรค์และเผยแพร่งานด้านนาฏดุริยางคศิลป์ของชาติทุกแขนงให้คงอยู่คู่ชาติไทยสืบไป ด้วยการจัดการสาธิต การเผยแพร่การบรรเลง – ขับร้องและการจัดการแสดงในงานพระราชพิธีและงานรัฐพิธีต่าง ๆ ให้ถูกต้องตามจารีตประเพณีของงานด้านนาฏดุริยางคศิลป์ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

ปัจจุบันการเผยแพร่การแสดงโขน - ละครและการเผยแพร่การบรรเลง - ขับร้อง ของสำนักการสังคีต กรมศิลปากรนั้น มีหลายประเภทและหลายรูปแบบ ซึ่งในการจัดการแสดงแต่ละครั้ง ย่อมต้องผ่านกระบวนการทำงานอย่างมีหลักการเป็นขั้นเป็นตอนในการออกแบบการแสดงทุกครั้งด้วยการวางแผนออกแบบรูปแบบการแสดงทั้ง ๘ องค์ประกอบ ดังนี้ ๑) การออกแบบบทการแสดง ๒) การคัดเลือกนักแสดง ๓) การออกแบบลีลานาฏศิลป์ ๔) การออกแบบการบรรจุเพลงและวงดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง ๕) การออกแบบอุปกรณ์ประกอบการแสดง ๖) การออกแบบเครื่องแต่งกาย ๗) การออกแบบฉากและพื้นที่การแสดง และ ๘) การออกแบบแสง ซึ่งการออกแบบรูปแบบการแสดงทั้ง ๘ องค์ประกอบในแต่ละครั้งจะต้องผ่านกระบวนการศึกษาค้นคว้าการคิดและวิเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญทางด้านนาฏดุริยางคศิลป์ในแต่ละด้านของกรมศิลปากร จนเกิดเป็นการแสดงที่สวยงาม มีความสมบูรณ์และมีมาตรฐานตามรูปแบบการแสดงของกรมศิลปากร โดยกระบวนการในการออกแบบแต่ละขั้นตอนของทุกครั้งนั้น ย่อมเกิดองค์ความรู้ทางด้านการสร้างสรรค์งานนาฏดุริยางคศิลป์อย่างมากมายในทุก ๆ ด้าน แต่ทว่ายังขาดการนำองค์ความรู้ดังกล่าว มาเก็บรวบรวมเพื่อนำไปใช้ศึกษาและต่อยอดให้เห็นถึงหลักการ ขั้นตอนและกระบวนการทำงานอย่างงานวิชาการที่เป็นเหตุเป็นผลอย่างลึกซึ้ง เพื่อให้เป็นประโยชน์กับผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้ที่สนใจงานด้านนาฏดุริยางคศิลป์ให้สามารถนำองค์ความรู้ไปใช้ในการศึกษาและพัฒนาปรับปรุงต่อ

จากข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่นักวิชาการละครและดนตรี ของสำนักการสังคีต กรมศิลปากร จะต้องทำการศึกษา ค้นคว้าและรวบรวมองค์ความรู้เรื่อง "รูปแบบและแนวคิดในการจัดการแสดงของสำนักการสังคีต กรมศิลปากร" เพื่อนำข้อมูลไปใช้เป็นฐานสำหรับเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของแต่ละกลุ่มฝ่ายของสำนักการสังคีต กรมศิลปากร ในการจัดการแสดงแต่ละครั้งให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ข้อมูลและองค์ความรู้ดังกล่าวยังสามารถนำออกเผยแพร่ในรูปแบบงานวิชาการสู่สาธารณชน เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการออกแบบการแสดงของสำนักการสังคีต กรมศิลปากร ให้เป็นที่ประจักษ์ตามหลักวิชาการละครและดนตรีให้กับนาฏศิลปิน ดุริยางคศิลปิน คีตศิลปิน นักวิชาการละครและดนตรี นิสิต นักศึกษาและผู้ที่สนใจได้นำไปใช้ศึกษาต่อไปในอนาคตและยังเป็นแนวทางในการศึกษาการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านนาฏดุริยางคศิลป์ของชาติทั้งในเชิงวิชาการและเชิงปฏิบัติการอันทรงคุณค่าสืบไป

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

บทวิเคราะห์

การจัดการแสดงของสำนักการสังคีต กรมศิลปากร ที่จัดขึ้นและนำออกเผยแพร่สู่สาธารณชนในแต่ละครั้งนั้น ย่อมต้องผ่านกระบวนการสร้างงานอย่างเป็นระบบที่มีทั้งแนวคิดและมีหลักการ ซึ่งต้องผ่านกระบวนการตกผลึกและคิดวิเคราะห์ทางความคิด จนกลั่นกรองเกิดเป็นองค์ความความรู้เกี่ยวกับรูปแบบและแนวคิดในการจัดการแสดงของสำนักการสังคีต กรมศิลปากร ที่มาจากผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการและศิลปินของกรมศิลปากร โดยองค์ความรู้ที่เกิดขึ้นนี้ ถือเป็นองค์ความรู้สำคัญที่สมควรได้รับการเก็บบันทึกรวบรวมให้เห็นเป็นรูปธรรมอย่างงานวิชาการ อันจะส่งผลประโยชน์ให้แก่ผู้ที่ศึกษาองค์ความรู้นี้ ได้รับความรู้และประโยชน์เกี่ยวกับการออกแบบองค์ประกอบการแสดงซึ่งถือเป็นเบื้องหลังการจัดการแสดงทางนาฏยุริยางคศิลป์ที่มีความน่าเชื่อถือ จากหน่วยงานหลักด้านศิลปวัฒนธรรมของชาติ

แนวความคิด

การจัดโครงการเผยแพร่องค์ความรู้เรื่อง “รูปแบบและแนวคิดในการจัดการแสดงของสำนักการสังคีต กรมศิลปากร” นี้ เป็นการนำเสนอแนวคิดและทฤษฎีการออกแบบการแสดง ซึ่งประกอบไปด้วยการคิดวิเคราะห์และอธิบายถึงหลักการและเหตุผลในการออกแบบการแสดงในแต่ละองค์ประกอบการแสดง ได้แก่ ๑) การออกแบบบทการแสดง ๒) การคัดเลือกนักแสดง ๓) การออกแบบลีลานาฏศิลป์ ๔) การออกแบบการบรรจุเพลงและวงดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง ๕) การออกแบบอุปกรณ์ประกอบการแสดง ๖) การออกแบบเครื่องแต่งกาย ๗) การออกแบบฉากและพื้นที่การแสดง และ ๘) การออกแบบแสง ซึ่งทั้ง ๘ องค์ประกอบการแสดงที่กล่าวมานี้ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของการออกแบบการแสดงทางด้านนาฏยุริยางคศิลป์ซึ่งควรค่าแก่การนำมารวบรวมข้อมูลในรูปแบบงานวิชาการเพื่อใช้ศึกษาศาสตร์ด้านศิลปะการแสดงในประเด็นที่เกี่ยวกับหลักการและแนวคิดรวมถึงเหตุผลในการออกแบบการแสดงในแต่ละองค์ประกอบ อันจะทำให้ ศิลปิน บุคคลที่มีความสนใจและผู้ที่ติดตามการแสดงของกรมศิลปากรที่ได้ชมแต่เพียงเบื้องหน้า ได้ศึกษา ตระหนัก รับทราบและเห็นถึงความสำคัญรวมถึงวิธีการและกระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะการแสดงที่เป็นเบื้องหลังในเชิงลึกอันทรงคุณค่าที่ถูกต้องตามหลักวิชาการทางด้านละครและดนตรี

ข้อเสนอและข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

เนื่องด้วยตำแหน่งนักวิชาการละครและดนตรี เป็นตำแหน่งที่มีบุคลากรไม่มากจึงส่งผลให้การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อจัดทำองค์ความรู้เรื่อง “รูปแบบและแนวคิดในการจัดการแสดงของสำนักการสังคีต กรมศิลปากร” ไม่สามารถรวบรวมและเผยแพร่ในรูปแบบงานวิชาการได้ครบทุกการแสดงที่จัดขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้องมีข้อจำกัดและแนวทางแก้ไขในเรื่องของการเก็บข้อมูลองค์ความรู้ดังกล่าวให้สามารถรวบรวมแต่เฉพาะแต่การแสดงที่สำคัญก่อนเท่านั้นในชั้นต้น แต่ทั้งนี้จำเป็นต้องรวบรวมข้อมูลให้ครบการแสดงทุกประเภทของกรมศิลปากร เพื่อที่จะได้ให้ผู้ที่ทำการศึกษาองค์ความรู้นี้ สามารถนำข้อมูลไปใช้สำหรับศึกษาและเห็นถึงรูปแบบและแนวคิดในการจัดการแสดงของกรมศิลปากรครบทุกประเภทการแสดง อันจะส่งผลให้สามารถนำองค์ความรู้ดังกล่าวไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑) นักวิชาการ ศิลปินและฝ่ายผลิตการแสดงของสำนักการสังคีต กรมศิลปากร ในปัจจุบันสามารถนำข้อมูลมาใช้ในการศึกษาถึงกระบวนการออกแบบการแสดง นอกจากนี้นักวิชาการ ศิลปินและฝ่ายผลิตการแสดงของสำนักการสังคีต กรมศิลปากร ต่อไปในอนาคตยังสามารถนำองค์ความรู้นี้ มาใช้เพื่อการศึกษาให้เห็นถึงวิวัฒนาการการออกแบบแสดงรวมถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการออกแบบการแสดงในแต่ละครั้งอีกด้วย

๒) เผยแพร่รูปแบบและแนวคิดในการออกแบบองค์ประกอบการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านนาฏดุริยางคศิลป์ของสำนักการสังคีต กรมศิลปากร ในรูปแบบงานวิชาการ

๓) กลุ่มบุคคลที่ให้ความสนใจและติดตามการแสดงของกรมศิลปากร ได้ตระหนักและเห็นคุณค่าของการแสดงอย่างลึกซึ้งมากขึ้น หลังจากที่ได้ศึกษาและทราบถึงกระบวนการและวิธีการสร้างสรรค์ผลงานนาฏดุริยางคศิลป์ของกรมศิลปากรจากการเผยแพร่องค์ความรู้ในครั้งนี้

๔) นักเรียน นิสิต นักศึกษา ที่ศึกษาในสาขาดุริยางคศิลป์ นาฏศิลป์ ทัศนศิลป์ และสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องได้ทราบและเห็นถึงกระบวนการสร้างงานนาฏดุริยางคศิลป์แนวอนุรักษ์ของกรมศิลปากร และสามารถนำองค์ความรู้นี้ไปปรับใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานของตนเองต่อไป

๕) สำนักการสังคีต กรมศิลปากร เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางมากขึ้น ทั้งใดด้านการรับชมศิลปะการแสดงของชาติในรูปแบบความบันเทิงและในด้านเป็นแหล่งศึกษาความรู้ทางด้านนาฏดุริยางคศิลป์ในรูปแบบวิชาการ

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

จำนวนผู้เข้าร่วมและผู้ชมโครงการเผยแพร่องค์ความรู้เรื่อง “รูปแบบและแนวคิดในการจัดการแสดงของสำนักการสังคีต กรมศิลปากร” ทั้งในรูปแบบการจัดการสัมมนาทางวิชาการและรูปแบบออนไลน์

(ลงชื่อ) .....

(นายธำมรงค์ บุญราช)

ผู้ขอประเมินบุคคล

(วันที่) ๒๕ / กุมภาพันธ์ / ๒๕๖๖